

MARRA

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 21 oktober 2008*

I de förenade målen C-200/07 och C-201/07,

angående beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, från Corte suprema di cassazione (Italien), av den 20 februari 2007 som inkom till domstolen den 12 respektive den 13 april 2007, i målen

Alfonso Luigi Marra

mot

Eduardo De Gregorio (C-200/07),

Antonio Clemente (C-201/07),

meddelar

* Rättegångsspråk: italienska.

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot och T. von Danwitz samt domarna J. Makarczyk, P. Kúris, E. Juhász, L. Bay Larsen, P. Lindh och C. Toader (referent),

generaladvokat: M. Poiares Maduro,
justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 8 april 2008,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Alfonso Luigi Marra, för egen räkning och genom L.A. Cucinella, avvocato,

— Eduardo De Gregorio, genom G. Siporso, avvocato,

— Antonio Clemente, genom R. Capocasale och E. Chiusolo, avvocati,

- Italiens regering, genom R. Adam, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato,

- Europaparlamentet, genom H. Krück, C. Karamarcos och A. Caiola, samtliga i egenskap av ombud,

- Europeiska gemenskapernas kommission, genom I. Martínez del Peral samt genom F. Amato och C. Zadra, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 26 juni 2008 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Respektive begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av gemenskapsbestämmelserna om immunitet för ledamöter av Europaparlamentet, särskilt artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den

8 april 1965 (EGT 152, 1967, s. 13) (nedan kallat protokollet) och artikel 6.2 och 6.3 i Europaparlamentets arbetsordning (EUT L 44, 2005, s. 1) (nedan kallad arbetsordningen).

- 2 Respektive begäran har framställts i två mål mellan Alfonso Luigi Marra, före detta ledamot av Europaparlamentet, och Eduardo De Gregorio och Antonio Clemente, vilka väckt skadeståndstalan mot den förstnämnde för att erhålla ersättning för den skada som Alfonso Luigi Marra orsakat dem genom att sprida ett flygblad med förolämpande uttalanden om dem.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapsrätten

Protokollet

- 3 I artikel 9 i protokollet föreskrivs följande:

”Europaparlamentets ledamöter får inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.”

4 I artikel 10 i protokollet föreskrivs följande:

”Under Europaparlamentets sessioner skall dess ledamöter åtnjuta

- a) vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land,

- b) vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.

Immuniteten skall även vara tillämplig på ledamöterna under resan till och från Europaparlamentets mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.”

5 I artikel 19 i protokollet föreskrivs följande:

”Gemenskapernas institutioner skall vid tillämpningen av detta protokoll samarbeta med de berörda medlemsstaternas ansvariga myndigheter.”

Arbetsordningen

- 6 Artikel 5.1 i arbetsordningen, som har rubriken "Immunitet och privilegier", har följande lydelse:

"Ledamöterna åtnjuter immunitet och privilegier i enlighet med protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier."

- 7 Artikel 6 i arbetsordningen, som har rubriken "Upphävande av immunitet", har följande lydelse:

"1. Parlamentet skall vid utövandet av sina befogenheter i frågor som rör immunitet och privilegier i första hand försöka upprätthålla parlamentets integritet som en demokratisk lagstiftande församling och befästa ledamöternas oberoende när dessa fullgör sina åligganden.

2. Varje begäran ställd till talmannen från en i en medlemsstat behörig myndighet om upphävande av en ledamots immunitet skall tillkännages i kammaren och hänvisas till behörigt utskott.

3. Varje begäran om fastställelse av immunitet och privilegier som en ledamot eller en före detta ledamot lämnar in till talmannen skall tillkännages i kammaren och hänvisas till behörigt utskott.

Ledamoten eller den före detta ledamoten kan representeras av en annan ledamot. En begäran kan inte lämnas in av en annan ledamot utan den berörde ledamotens samtycke.

...”

8 Artikel 7 i arbetsordningen innehåller bestämmelserna för immunitetsförfaranden för Europaparlamentets ledamöter. I artikel 7.6 och 7.7 föreskrivs följande:

”6. Vid ärenden som rör fastställelse av immunitet eller privilegier skall utskottet ange huruvida omständigheterna innefattar en begränsning av administrativ eller annan natur av ledamöternas rörelsefrihet under resa till eller från parlamentets mötesplats, eller ett yttrande som gjorts eller en röst som avgivits under utövandet av ledamöternas uppdrag, eller om de kan jämföras med andra aspekter som omfattas av artikel 10 i protokollet om immunitet och privilegier och som inte omfattas av nationell lagstiftning. Utskottet skall föreslå att den berörda myndigheten skall uppmanas att dra nödvändiga slutsatser därav.

7. Utskottet får avge ett motiverat yttrande om huruvida myndigheten i fråga kan anses behörig och huruvida den begäran myndigheten har ingett kan anses tillåtlig. Utskottet

får emellertid under inga omständigheter uttala sig i skuldfrågan, eller på annat sätt yttra sig över ledamoten eller om det riktiga i att väcka åtal för de uttalanden eller handlingar som tillskrivs ledamoten, inte ens vid tillfällen där utskottet genom prövning av en begäran erhåller detaljerad kunskap i fallet.”

Nationell rätt

- 9 Artikel 68 i den italienska konstitutionen har följande lydelse:

”Parlamentsledamöterna får inte ställas till svars för yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

Ingen parlamentsledamot får, utan godkännande av den kammare ledamoten tillhör, underkastas kroppsvisitering eller husrannsakan, arresteras eller på något sätt frihetsberövas eller hållas i förvar utom vid verkställande av en lagakraftvunnen dom eller då ledamoten grips på bar gärning för ett brott för vilket arrestering är obligatoriskt.

Ett motsvarande godkännande krävs för alla former av avlyssning av en ledamot av [det italienska] parlamentet vad gäller samtal eller kommunikation, eller för att deras post ska kunna tas i beslag.”

Tvisterna vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 10 Av beslutet att begära förhandsavgörande framgår att Alfonso Luigi Marra, före detta ledamot av Europaparlamentet, av Tribunale di Napoli dömts att ersätta den skada han orsakat Eduardo De Gregorio och Antonio Clemente genom att sprida ett flygblad med förolämpande uttalanden om dem, under den tid han var ledamot av Europaparlamentet.
- 11 Genom två domar av den 23 januari 2001 respektive den 25 januari 2002 fastställde Corte d'appello di Napoli i huvudsak domarna från Tribunale di Napoli. Corte d'appello di Napoli fann att Alfonso Luigi Marras handlande gentemot Eduardo De Gregorio och Antonio Clemente inte utgjorde yttranden som denne gjort under utövandet av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet. Corte d'appello di Napoli godtog inte heller Alfonso Luigi Marras ståndpunkt, enligt vilken det för att väcka talan mot honom i tvistemål, var nödvändigt att i förväg begära parlamentets godkännande i enlighet med artikel 6 i arbetsordningen.
- 12 Genom skrivelse av den 26 mars 2001 till parlamentets talman, uppgav Alfonso Luigi Marra att talan väckts mot honom vid flera italienska domstolar och angav särskilt de förfaranden som inletts av Eduardo De Gregorio och Antonio Clemente. Han angav att de italienska rättsliga myndigheterna åsidosatt artikel 6 i arbetsordningen, eftersom de inte begär godkännande innan talan mot honom prövades.
- 13 Till följd av denna begäran antog parlamentet den 11 juni 2002 en resolution om den parlamentariska immuniteten i Italien och de italienska myndigheternas praxis (EUT C 261 E, 2003, s. 102), i vilken artikeldelen har följande lydelse:

"1. [Parlamentet] beslutar a) att det i fallen... och Alfonso Marra omedelbart framstår som befogat att det rör sig om absolut immunitet, och att de behöriga domstolarna bör uppmanas att till parlamentet översända de handlingar som krävs för att avgöra om

fallen i fråga omfattas av absolut immunitet i enlighet med artikel 9 i protokollet när det gäller yttranden som ledamöterna gjort eller omröstningar dessa deltagit i under utövandet av sina uppgifter, och b) att de behöriga domstolarna bör uppmanas att uppskjuta de rättsliga åtgärderna till dess att parlamentet fattat ett slutgiltigt beslut.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut och utskottets betänkande till Italiens ständiga representant med begäran om att ärendet vidarebefordras till den behöriga italienska myndigheten.”

14 Av respektive begäran om förhandsavgörande framgår att denna resolution varken kommit domstolen i första instans eller Corte suprema di cassazione till handa.

15 Alfonso Luigi Marra åberopade sin immunitet inför den senare domstolen och hävdade att såväl domstolen i första instans som appellationsdomstolen, i enlighet med artikel 6 i arbetsordningen, hade varit tvungna att begära att hans immunitet skulle upphävas av Europaparlamentet innan dom kunde avkunnas mot honom.

16 Den nationella domstolen har påpekat att enligt artikel 68 i den italienska konstitutionen har ledamöter av det italienska parlamentet immunitet från allt civilrättsligt, straffrättsligt och förvaltningsrättsligt ansvar för yttranden som de gjort eller för röster de avlagt under utövandet av sina uppgifter i syfte att garantera ledamöternas frihet att fatta beslut och göra bedömningar under utövandet av ämbetet.

- 17 Den nationella domstolen har vidare erinrat om att det i princip inte är nödvändigt att begära ett "förhandsavgörande av det italienska parlamentet" för att komma i åtnjutande av en sådan immunitet. Om parlamentet emellertid, såsom följer av praxis från Corte costituzionale, prövar frågan om denna immunitet, har detta bindande verkan för den domstol vid vilken målet mot den berörda ledamoten är anhängigt. För det fall att denna domstol och parlament har motsatta uppfattningar finns möjligheten att låta Corte costituzionale avgöra frågan.
- 18 Den nationella domstolen har slutligen angett att enligt den ordning som gemenskapslagstiftaren avsett, vilken skiljer sig från den ordning som föreskrivs i italiensk rätt, föreskrivs i artikel 6 i arbetsordningen att begäran om fastställelse av immunitet och privilegier kan ställas till parlamentets talman av en i en medlemsstat behörig myndighet eller lämnas in av en ledamot i Europaparlamentet direkt.
- 19 Mot denna bakgrund beslutade Corte suprema di cassazione att vilandeförklara målen och hänskjuta följande tolkningsfrågor, vilka har samma lydelse i de två målen, till domstolen:
- "1) Är den domstol vid vilken ett civilrättsligt mål är anhängigt, för det fall att ledamoten av Europaparlamentet förhåller sig passiv och inte utnyttjar sin möjlighet enligt artikel 6.2 i [arbetsordningen] att direkt till talmannen ställa en begäran om fastställelse av immunitet och privilegier, trots detta skyldig att begära att talmannen ska upphäva immuniteten, i syfte att pröva talan och avgöra målet?

eller

- 2) Kan den domstol vid vilken ett civilrättsligt mål är anhängigt, när parlamentet inte har meddelat att det har för avsikt att fastställa parlamentsledamotens immunitet och privilegier, avgöra huruvida det med hänsyn till de konkreta omständigheterna i det aktuella fallet föreligger absolut immunitet?”

20 Domstolens ordförande beslutade den 18 juni 2007 att förena målen C-200/07 och C-201/07 vad gäller det skriftliga och muntliga förfarandet samt domen.

Huruvida parlamentets yttranden kan tas upp till sakprövning

21 I artikel 23 första och andra styckena i domstolens stadga föreskrivs att Europaparlamentet har rätt att inkomma med yttranden avseende begäran om förhandsavgörande som avser rättsakter vilka antagits av Europaparlamentet och Europeiska unionens råd gemensamt. Enligt denna bestämmelse har emellertid parlamentet inte uttryckligen rätt att inkomma med yttranden i sådana mål som de vid den nationella domstolen, vilka avser protokollet samt arbetsordningen.

22 Eftersom parlamentet emellertid enligt artikel 23 i stadgan har rätt att inkomma med skriftliga yttranden i mål som rör giltigheten eller tolkningen av rättsakter som antagits av parlamentet och rådet gemensamt, ska det *a fortiori* ha en sådan rätt när begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av en rättsakt som antagits av parlamentet ensamt, såsom arbetsordningen.

23 Härav följer att parlamentet har rätt att inkomma med yttrande i förevarande mål.

Prövning av tolkningsfrågorna

24 Det ska inledningsvis anges att den parlamentariska immuniteten för Europaparlamentets ledamöter, såsom den anges i artiklarna 9 och 10 i protokollet, innefattar de två kategorier av skydd som vanligtvis tillerkänns ledamöter av medlemsstaternas nationella parlament, nämligen immunitet på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete och den parlamentariska ocränkbarheten vilken, i princip, innefattar immunitet vad gäller lagföring.

25 I artikel 10 i protokollet föreskrivs att under Europaparlamentets sessioner ska dess ledamöter åtnjuta, vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land, och vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring. I denna bestämmelses sista stycke föreskrivs även att parlamentet kan upphäva en av dess ledamöters immunitet.

26 I artikel 9 i protokollet anges principen om immunitet för Europaparlamentets ledamöter för yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete. Då denna artikel inte hänvisar till medlemsstaternas rättsordningar ska omfattningen av denna immunitet fastställas enbart på grundval av gemenskapsrätten (se, analogt, dom av den 10 juli 1986 i mål 149/85, Wybot, REG 1986, s. 2391, punkt 12, svensk specialutgåva, volym 8, s. 703).

- 27 En sådan immunitet, vilken har åberopats av Alfonso Luigi Marra i tvisterna vid den nationella domstolen, ska, då den har till syfte att skydda Europaparlamentets ledamöters yttrandefrihet och oberoende, betraktas som en absolut immunitet, vilken utgör hinder för samtliga rättsliga förfaranden med anledning av ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts under utövandet av ämbetet.
- 28 Det ska preciseras att domstolen genom förevarande begäran om förhandsavgörande inte har tillfrågats huruvida ett sådant handlande som det som är aktuellt i målen vid den nationella domstolen utgör ett yttrande som gjorts under utövande av ämbetet i den mening som avses i artikel 9 i protokollet. Domstolen har endast ombetts att klargöra enligt vilka villkor de nationella domstolarna och parlamentet ska tillämpa denna artikel.
- 29 Den nationella domstolen har nämligen ställt sina två frågor för att få klarhet i huruvida nationella domstolar är skyldiga att begära att parlamentet ska upphäva immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet och avvakta parlamentets beslut innan de avgör huruvida en sådan immunitet föreligger, när ledamoten inte lämnar in en begäran om fastställelse av sin immunitet till parlamentet eller när de nationella domstolarna inte underkänt om ett beslut av parlamentet i fråga om immuniteten.
- 30 Den nationella domstolen utgår från att käranden i målen vid denna domstol inte vänt sig till parlamentet för att få sin immunitet fastställd och att parlamentet följaktligen inte fattat något beslut i detta avseende. Alfonso Luigi Marra har emellertid, vilket framgår av de handlingar som ingetts av parlamentet, lämnat in en begäran om att få sin immunitet fastställd och parlamentet har antagit en resolution vilken har överlämnats till Republiken Italiens ständiga representation. Det är utrett att domstolen i första instans och Corte suprema di cassazione inte har känt till vare sig begäran från Alfonso Luigi Marra eller nämnda resolution.

- 31 Med beaktande av dessa uppgifter och för att ge den nationella domstolen ett användbart svar för att kunna döma i saken ska tolkningsfrågorna förstås på så sätt, att den nationella domstolen för det första vill få klarhet i huruvida, när en nationell domstol som har att döma i ett mål där en skadeståndstalan har väckts mot en ledamot av Europaparlamentet på grund av yttranden som denne gjort inte är underrättad om en begäran som ledamoten gjort hos parlament i syfte att få sin immunitet fastställd, den domstolen, med beaktande av omständigheterna i målet, kan pröva om det föreligger en sådan immunitet som avses i artikel 9 i protokollet. De ska för det andra förstås på så sätt, att den nationella domstolen vill få klarhet i huruvida, för det fall den domstolen är underrättad om att ledamoten lämnat in en sådan begäran till parlamentet, den är tvungen att invänta parlamentets beslut innan den fortsätter förfarandet mot ledamoten och för det tredje, om den nationella domstolen finner att immunitet föreligger, är den då skyldig att begära att denna immunitet upphävs för att förfarandet ska kunna fortsätta. Då svaret på dessa frågor grundar sig på samma överväganden ska de behandlas tillsammans.
- 32 För att fastställa huruvida villkoren för en sådan absolut immunitet som avses i artikel 9 är uppfyllda, är den nationella domstolen inte skyldig att hänskjuta frågan till parlamentet. Parlamentet är nämligen enligt protokollet inte behörigt att, för det fall talan väcks mot en av dess ledamöter på grund av yttranden som denne gjort eller röster denne avlagt, kontrollera huruvida villkoren för att tillämpa denna immunitet är uppfyllda.
- 33 Det är följaktligen endast de nationella domstolar som har att tillämpa en sådan bestämmelse som är behöriga att göra en sådan bedömning. Om de finner att de aktuella yttrandena har gjorts, och att de aktuella rösterna har avlagts, under utövandet av ämbetet, kan de endast dra de slutsatser som följer av detta förhållande.
- 34 Om nämnda domstolar, vid tillämpningen av artikel 9 i protokollet är tveksamma om tolkningen av denna bestämmelse kan de, med stöd av artikel 234 EG, hänskjuta en tolkningsfråga av den artikeln i protokollet till domstolen. Domstolar mot vars avgörande det inte finns något rättsmedel är i ett sådant fall skyldiga att fråga domstolen.

- 35 Artiklarna 6 och 7 i arbetsordningen innehåller interna bestämmelser för upphävande av den parlamentariska immuniteten. Det kan inte ens underförstått ur dessa artiklar härledas en skyldighet för de nationella domstolarna att, innan de avgör frågan om yttranden som gjorts och röster som avlagts av Europaparlamentets ledamöter till parlamentet, hänskjuta frågan huruvida villkoren för att en sådan immunitet ska erkännas är uppfyllda.
- 36 Artikel 6.2 i arbetsordningen inskränker sig nämligen till att fastställa förfarandebestämmelser för sådant upphävande av den parlamentariska immuniteten som avses i artikel 10 i protokollet.
- 37 Genom artikel 6.3 i arbetsordningen har ett förfarande för fastställelse av immunitet och privilegier inrättats, vilket kan inledas av ledamoten av Europaparlamentet. Detta förfarande avser även immunitet för yttranden som gjorts och röster som avlagts under utövandet av ämbetet. I artikel 7.6 i arbetsordningen föreskrivs nämligen att parlamentet ska precisera huruvida ett rättsligt förfarande mot en ledamot av Europaparlamentet innebär en begränsning av ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts och "föreslå att den berörda myndigheten skall uppmanas att dra nödvändiga slutsatser därav".
- 38 Arbetsordningen är, såsom parlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission har påpekat, en rättsakt som avser den interna organisationen, och den kan inte ge parlamentet en behörighet som det inte uttryckligen ges genom en normativ rättsakt, i förevarande fall protokollet.
- 39 Härav följer att även om parlamentet till följd av en begäran från den berörda ledamoten, på grundval av arbetsordningen fattar ett beslut om fastställelse av immunitet, utgör detta ett yttrande som inte är bindande för de nationella rättsliga myndigheterna.

- 40 Den omständigheten att det i en medlemsstats nationella rätt föreskrivs ett förfarande för fastställelse av immunitet för ledamöter av det nationella parlamentet, vilket ger det nationella parlamentet rätt att ingripa när den nationella domstolen inte erkänner denna immunitet, innebär inte att Europaparlamentet ges samma behörighet med avseende på dess ledamöter från nämnda medlemsstat. Såsom domstolen funnit i punkt 32 i förevarande dom föreskrivs nämligen inte uttryckligen en sådan behörighet för Europaparlamentet i artikel 9 i protokollet och i denna artikel hänvisas inte till nationella bestämmelser.
- 41 Enligt fast rättspraxis är emellertid skyldigheten till lojalt samarbete, såsom den anges i artikel 10 EG och upprepas i artikel 19 i protokollet, av särskild vikt när samarbetet sker med de rättsliga myndigheter som har till uppgift att se till att gemenskapsrätten tillämpas och efterlevs i den nationella rättsordningen. Skyldigheten till lojalt samarbete gäller såväl medlemsstaternas rättsliga myndigheter när de handlar inom ramen för sin behörighet som gemenskapens institutioner (se, bland annat, beslut av den 13 juli 1990 i mål C-2/88 Imm, Zwartveld m.fl., REG 1990, s. I-3365, punkt 17, svensk specialutgåva, volym 10, s. 489, och dom av den 22 oktober 2002 i mål C-94/00, Roquette Frères, REG 2002, s. I-9011, punkt 93).
- 42 Skyldigheten till lojalt samarbete är tillämplig i en sådan tvist som de som är aktuella vid den nationella domstolen. Europaparlamentet och de nationella rättsliga myndigheterna ska således samarbeta för att undvika att bestämmelserna i protokollet tolkas och tillämpas olika.
- 43 När en talan väckts mot en ledamot av Europaparlamentet vid en nationell domstol och den domstolen är underrättad om att ett förfarande för fastställelse av immunitet och privilegier avseende samma ledamot i enlighet med artikel 6.3 i arbetsordningen har inletts, ska den nationella domstolen följaktligen vilandeförklara målet och begära att parlamentet yttrar sig så snart som möjligt.

- 44 När den nationella domstolen väl slagit fast att de villkor för absolut immunitet som föreskrivs i artikel 9 i protokollet föreligger, måste denna immunitet respekteras av såväl den nationella domstolen som parlamentet. Härav följer att en sådan immunitet inte kan upphävas av parlamentet och att den nationella domstolen följaktligen är skyldig att avvisa talan mot den berörde ledamoten av Europaparlamentet.
- 45 Enligt artikel 9 i protokollet har parlamentet nämligen inte en sådan behörighet. Den artikeln utgör en specialbestämmelse som är tillämplig på samtliga rättsliga förfaranden för vilka ledamoten har immunitet på grund av yttranden som gjorts eller röster som avlagts under utövandet av sitt ämbete. Denna immunitet kan inte upphävas med tillämpning av artikel 10 tredje stycket i protokollet, vilket avser immunitet vid rättsliga förfaranden som avser annat handlande än det som avses i artikel 9. Härav följer att det endast är den sistnämnda immuniteten som kan upphävas för genomföra ett rättslig förfarande mot ledamoten.
- 46 Mot bakgrund av det ovanstående ska tolkningsfrågorna besvaras på följande sätt. Gemenskapsbestämmelserna om immunitet för ledamöter av Europaparlamentet, ska, vid en skadeståndstalan mot en ledamot av Europaparlamentet på grund av yttranden denne gjort, tolkas så, att
- när den nationella domstol som har att döma i ett sådant mål inte är underrättad om en begäran som ledamoten gjort hos parlamentet i syfte att få den immunitet som föreskrivs i artikel 9 i protokollet fastställd, är den domstolen inte skyldig att begära att parlamentet ska pröva huruvida villkoren för denna immunitet är uppfyllda,

- när den nationella domstolen är underrättad om att nämnda ledamot lämnat in en begäran till parlamentet om fastställelse av immuniteten i den mening som avses i artikel 6.3 i arbetsordningen, ska denna domstol vilandeförklara målet och begära att parlamentet yttrar sig så snart som möjligt,

- när den nationella domstolen finner att nämnda ledamot åtnjuter sådan immunitet som föreskrivs i artikel 9 i protokollet är den skyldig att avvisa talan mot den berörde ledamoten av Europaparlamentet.

Rättegångskostnader

⁴⁷ Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

Gemenskapsbestämmelserna om immunitet för ledamöter av Europaparlamentet ska, vid en skadeståndstalan mot en ledamot av Europaparlamentet på grund av yttranden denne gjort, tolkas så, att

- när den nationella domstol som har att döma i ett sådant mål inte är underrättad om en begäran som ledamoten gjort hos Europaparlamentet i syfte att få den immunitet som föreskrivs i artikel 9 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 fastställd, är den domstolen inte skyldig att begära att parlamentet ska pröva huruvida villkoren för denna immunitet är uppfyllda,

- när den nationella domstolen är underrättad om att nämnda ledamot lämnat in en begäran till Europaparlamentet om fastställelse av immuniteten i den mening som avses i artikel 6.3 i arbetsordningen, ska denna domstol vilandeförklara målet och begära att Europaparlamentet yttrar sig så snart som möjligt,

- när den nationella domstolen finner att nämnda ledamot åtnjuter sådan immunitet som föreskrivs i artikel 9 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier är den skyldig att avvisa talan mot den berörde ledamoten av Europaparlamentet.

Underskrifter